

Oponentský posudek diplomové/bakalářské práce

Název práce: Aktivizační techniky při práci s osobami trpícími demencí

Autor práce: Veronika Jílková

Obor studia: Sociální a charitativní práce

Posudek vypracoval: Mgr. Michal Kaczor

Datum: 5. května 2019

Bakalářská práce studentky Veroniky Jílkové rozpracovává téma aktivizačních technik při práci s osobami trpícími demencí. Celkově čítá 49 stran (formátu A4), včetně abstraktu. Autorka si vybrala aktuální a významné téma – čemuž přispívá fakt, že ze strany odborníků je do budoucna předpokládán stálý růst počtu osob trpících demencí. V současné době je rovněž ožehavým tématem tzv. „digitální demence“ související s pravidelným užíváním moderních technologií a jejich neblahým působením na kognitivní funkce jedinců. Nesporně tak demence v budoucích letech zůstane i nadále důležitým tématem nejen pro sociální pracovníky. Jako hlavní cíl práce si autorka stanovila: „(...) zaměřit se na aktivizační techniky, které může sociální pracovník (případně jiný pečující) využít pro zvýšení kvality života osob s demencí“ (s. 5). Úvod srozumitelně přibližuje dané téma a vtahuje čtenáře do řešené problematiky. Autorka připomíná důležitou informaci. Totiž, že počet lidí, kteří trpí demencí, se každým rokem zvyšuje. V roce 2020 jich má v České republice být již 183 000 (s. 5).

V první kapitole je srozumitelně vymezena demence jako taková. Čtenář si na jejím základě dobře představí, co pojem demence obsahuje. Opomenuty nejsou ani jednotlivé druhy demence, včetně specifíků tzv. Alzheimerovy choroby a jejich jednotlivých fází.

Další kapitola se zabývá vymezením potřeb osob s demencí, resp. obecných potřeb člověka. Autorka potřeby dělí dle obecného úzu – tj. na biologické, psychologické, sociální a duchovní (čili spirituální), přičemž u spirituálních správně připomíná, že se často: „(...) mylně předpokládá, že duchovní potřeby mají a potřebují je uspokojovat pouze věřící lidé. Ale duchovní potřeby mají všichni lidé, i ti nevěřící.“ Je tedy výzvou se naučit korektně pracovat se spirituálními potřebami všech, ať už jsou věřící či nevěřící.

Třetí kapitola se již věnuje konkrétním aktivizačním technikám, které jsou uplatnitelné nejenom v sociální práci. Autorka konkrétně jmenuje aktivizaci mentálních schopností, fyzických schopností, ale také sensorických schopností. Přičemž detailně rozpracovává jednotlivé způsoby aktivizace. Konkrétně například: expresivní terapii, ergoterapii, canisterapii či felinoterapii ad.

Teologická
fakulta
Faculty
of Theology

Jihočeská univerzita
v Českých Budějovicích
University of South Bohemia
in České Budějovice

V souhrnu práce respektuje metodické pokyny, směrem ke čtenářům je psána srozumitelnou a čtivou formou, a to bez častých rušivých gramatických a stylistických chyb. Co lze bakalářské práci naopak vytknout je to, že není dostatečně propojována se sociální prací, přičemž informace mají být směřovány převážně právě k této skupině profesionálů. Hodilo by se například uvádět konkrétní příklady, jak mohou dané techniky využívat přímo sociální pracovníci, v jakých organizacích jsou techniky využívány, popřípadě jaké jsou s nimi zkušenosti atp. Mezi stránkami 38 až 41 jsou pouze zmíněny konkrétní druhy služeb v obecném znění, na základě zákona číslo 108/2006 Sb. Sociální pracovníci by jistě uvítali poněkud dynamičtější propojování psaného textu s oborem sociální práce. Na druhou stranu lze však pochopit, že autorka chtěla dostupnost informací zachovat pro širší škálu odborníků.

Práce naplňuje jednoznačně požadavky kladené na tento typ kvalifikační práce, a proto ji doporučuji k obhajobě s navrhovanou výslednou známkou (výborně).